

عنوان مقاله:

بررسی عناصر بومی و منطقه ای در اشعار گلچین گیلانی و شیون فومنی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

محمدحسین خانمحمدی - استاد دانشگاه ارومیه، دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ارومیه

سید محمد پورسیدعلی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

شعر بومی شعری است که از اعماق اندیشه های اجتماعات انسانی زاییده می شود. این نوع شعر علاوه بر زبان و لهجه ی بومی هر خطه، به آداب و رسوم و فرهنگ و زندگی اندیشه ی ساکنان آن منطقه و دلبستگی های مردم آن نواحی نیز می پردازد. دراین گونه از اشعار عناصر طبیعی، عناصر فرهنگی و ضرب المثل جایگاه خاصی دارد. به طور کلی شعر بومی شعری است که رنگ و بوی منحصر به فردی داشته باشد. از دیرباز بررسی عناصر بومی در ادبیات ما مورد توجه بوده و هست. گلچین گیلانی و شیون فومنی نیز از جمله شاعران بومی سرای و از شاعران منطقه ی شمالی ایران در انعکاس عناصر بومی زادگاه خود تلاش وافر داشته اند و به فراخور جهان بینی خویش، دریچه ای تازه در افق دید مردم گشوده اند.

کلمات کلیدی:

بومی، گلچین گیلانی، شیون فومنی، آداب و رسوم، طبیعت،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785723>

